

Šachový turnaj

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na dnešních bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Př 24, 16-18)

16 Spravedlivý, i když sedmkrát padne, zase povstane, svévolníci zaklopýtnou a zle končí.

17 Neraduj se z pádu svého nepřítele, nejásej nad jeho klopýtnutím ani v srdci,

18 nebo to Hospodin uvidí a bude to zlé v jeho očích a odvrátí od něho svůj hněv.

Píseň EZ 253 - Slunce svítí, tak se dobře dívej

Modlitba

Z knihy modliteb

I. Čtení (2Kor 12, 8-10)

8 Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil,

9 ale on mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.

10 Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň EZ 628 - Z celého srdce svého chci vzdát ti vroucí dík

~~Slůvko dětem~~ — začínáme v neděli 4. října 2026

Kázání

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, dnes Vám budu vyprávět o sedmých mikroskopických příbězích

Už jenom pár vteřiny do konce. Ruka se chvěje. Dřevěná figura dopadá na stůl. **Cvak.** Šachové hodiny nemilosrdně zhasnou naději. A v žaludku přistane těžký, ledový balvan. Okamžik, kdy prsty pustí dřevo a hlavou projede blesk: *Tohle byla fatální chyba. Všechno je v troskách. Prohrávám.*

Tenhle stav není jenom o turnaj v šachu. Je to **vteřina** po vyřčené větě, kterou už nelze vzít zpět. **Pohled** na rozbitý vztah. **Podpis** pod smlouvou, jež zlomila vaz. **Ticho** za rozbřesku, kdy vlastní svědomí řeže jako střep. Představa, že jeden chybný krok nám prohra celou hru. Že po pádu zbývá jen hanba a vyřazení z turnaje.

Písmo však otevírá docela jinou partii. Zaznamenává strhující **turnaj o sedmi kolech**. Zápas muže jménem Jákob. Sedm dějství: tři výhry, tři tvrdé prohry a jedna nečekaná remíza. A to nejpodstatnější? Jákoba neposunula kupředu laciná vítězství. Skutečného člověka z něj vykresaly právě chvíle, kdy dostal nemilosrdně na frak. Pojďme k první šachovnici.

1. Genesis 25, 31–33 Jákob však řekl: „Prodej mi dnes své prvorozenství!“ Ezau na to odpověděl: „Stejně mám blízko k smrti, k čemu je mi prvorozenství!“ Jákob řekl: „Odpřísáhni mi to dnes.“ A on mu to odpřísáhl, a tak své prvorozenství prodal Jákobovi.

Mladý Jákob usedá ke stolu hladový po úspěchu a plný dravosti. Proti němu sedí bratr Ezau. Ezau je chlap z divočiny, voní hlínou a prací, ale nese v sobě fatální slabinu: žije jen tím, co je **teď a tady**. Vrací se z lovu k smrti vyčerpaný a na stole voní čočka.

Jákob bleskově čte tuhle partii. Vidí slabinu a bez mrknutí oka útočí: „Prodej mi své prvorozenství. **Hned.**“ Ezau mávne rukou, vzdává partii za plný talíř teplého jídla a Jákob bere vítězství. **První výhra.** Byl to bleskový mat. Ve svědomí však zůstává trpkost. Zvítězit díky cizí slabosti je laciné. **Zisk bez cti.** Tenhle triumf jen nafoukl mladíkovo přesvědčení, že život lze přechytračit za pár minut. Laciné výhry uspávají duši. Jákob vedl jedna nula, ale základ jeho cesty stál na písku. A na písku se velká hra dlouho neudrží...

2. Genesis 27, 41 a 28, 11 I zanevřel Ezau na Jákoba pro požehnání... Dorazil na jedno místo a přenocoval tam, neboť slunce již zapadlo. Vzal jeden z kamenů, které na tom místě byly, postavil je v hlavách a na tom místě uleh.

Přichází odvěta. Otec Izák stárne, oči mu zeslábli a chystá se k poslednímu **požehnání**. Jákob s matkou v zádech volí manévr na hraně geniality a naprostého šílenství. Obléká bratrovy šaty, ruce ovíjí kůží, aby voněl jako lovec, a tichým hlasem lže slepému otci přímo do tváře.

Dostává **požehnání**. Jenže vteřinu nato se celý stůl převrací. Ezau přísahá krev. V rodině nezůstává kámen na kameni. Jákob bere do dlaně hůl a utíká do neznáma. Milovanou matku už nikdy nespatri. Z bohatého dědice se stává psanec bez střechy nad hlavou. **První drtivá prohra.**

Dostal mat vlastním podvodem. Jenže pohleďte na to místo: uprchlík leží v pustině Bét-elu, hlavu má opřenou o tvrdý kámen a v srdci ho tlačí tma. A právě tam, v prachu naprostého krachu, k němu osobně **promlouvá** Bůh. Ukazuje mu nebeský žebřík. Proč ne dřív? Proč ne ve chvíli, kdy slavil triumfy? Dokud vládne pocit vlastní dokonalosti, **Boží hlas nemá šanci zaznít**. Chyba bolela jako rozžhavené železo, ale byla to právě ona, která vytrhla Jákoba z pýchy. Bůh mu nevzal právo hrát. Řekl mu: „**Já jdu s tebou.**“

3. Genesis 29, 25 Ráno Jákob viděl, že to je Lea. Vyčítal Lábanovi: „Cos mi to provedl? Což jsem u tebe nesloužil za Ráchel? Proč jsi mě oklamal?“

Čas plyne, ale staré návyky koření hluboko. Jákob dorazí do cizí země ke strýci Lábanovi a zahoří pro krásnou Ráchel. Uzavírají dohodu: sedm let tvrdé práce na pastvinách za její ruku. Sedm let dřiny uteklo jako pár dní, tak silná byla láska. Přichází svatební den pod závojem tmy Jákob ztuhne. Namísto Ráchel dostal starší dceru Leu. Lában mu uštědřil lekci, ze které se točí hlava. Podvodník byl dokonale podveden. **Druhá těžká prohra.**

Vzteky a bezmoc cloumají v hrudi. Jak snadné by bylo rozházet šachovnici, praštit dveřmi a odejít se zatrpklou duší! Jákob však v té chvíli dospívá. Vidí v Lábanovi zrcadlo své vlastní minulosti a zažívá v životě porážku bez hysterie. Zatne zuby, sklopí hlavu a slouží dalších sedm let. Vydržet prohru. To je ta nejvyšší **škola charakteru**. Unést pád, znamená pochopit skutečnou hodnotu vítězství.

4. Genesis 30, 42–43 Když však byly ovce a kozy neduživé, pruty nekladl. Neduživé tedy patřily Lábanovi a statné Jákobovi. Tak se ten muž převelice vzdal a měl mnoho ovcí a koz, i služky a služebníky, i velbloudy a osly.

Léta plynou. Jákob už není tím zbrklým mladíkem, který spoléhá na laciné finty. Chce zabezpečit rodinu a Lában se ho opět snaží sedřit z kůže: přenechá mu ze stáda jen kusy skvrnitě, pruhované a černé –

tedy zdánlivě bezcenný odpad. Jenže Jákob za ta léta v nepřízni získal trpělivost, bystrý zrak a tichou víru. Klade nařezané pruty k napajedlům a spoléhá na požehnání shůry. Skvrnitá stáda sílí a množí se nevídaným tempem. Lában stojí s otevřenými ústy. **Druhá výhra.**

Tentokrát to nebyl zisk ze lsti. Byla to výhra vyvzdorovaná lety poctivé práce, mozoly na rukou a věrností. Vítězství zralého muže, který už nepotřebuje podvádět, aby obstál před světem.

5. Genesis 32, 25–26 Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil.

Nastal čas návratu. Za Jákobem kráčí početná rodina a obrovská stáda. Vtom přichází zvěst, ze které tuhne krev: Ezau jede naproti. Se čtyřmi sty ozbrojenci. Všechno bohatství rázem ztrácí cenu. Zlato meče nezastaví. V noci zůstává Jákob sám u brodu Jabok. Temnota, hukot vody a náhlý útok. Neznámá postava se na něj vrhá a bojuje s ním až do svítání. Jákob zápasí ze všech sil. Drží se zuby nehty, zapojuje každou šlachou své staré, zarputilé vůle. A pak se protivník jen lehce dotkne jeho kyčle. Lupnutí. Kloub vyskočí a tělo vypovídá službu. Jákob padá k zemi. Boj skončil. Útěk není možný. **Třetí prohra.**

Byla to totální kapitulace jeho lidské soběstačnosti. A co udělá poražený hráč? V té nejhlubší bezmoci se pověsí protivníkovi na šíji a křičí: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš!“ Zde nastává zlom celého příběhu. Prohrál jako silák, aby vstal jako **Boží bojovník**. Odchází s novým jménem a od té chvíle kulhá. Každé píchnutí mu denně připomíná: Spoléhat se na vlastní sílu nedává smysl. Právě toto zranění ho zachránilo.

6. Genesis 33, 4 Ezau se k němu rozběhl a objal ho, padl mu kolem krku a políbil ho; oba zaplakali.

Ráno vstává slunce nad brodem a svítí na kulhajícího muže. Na obzoru stoupá oblak prachu. Ezau a jeho jízda. Jákob se neschovává za zády svých lidí. Vykročí dopředu a **padá tváří k zemi**. Žádná finta. Žádný skrytý tah. Jen naprosté odzbrojení. Vtom nastává okamžik, který bourá běžnou lidskou logiku. Ezau běží k bratru, padá mu kolem krku a oba pláčou. Dva tábory připravené na jatka stojí v tichém úžasu. Žádný mat. Žádné vyhozené figury. **Posvátná remíza.**

Tolik energie lidé vyplývají na snahu rozsekat protivníka na padrť. Dát mu mat, srazit ho na kolena, donutit ho k přiznání viny. A kolik trosek po takových výhrách zůstává! Remíza u Jaboku nám ukazuje pravdu: ustoupit ze svých nároků a otevřít prázdnou dlaň vyžaduje mnohem větší odvalu než tasit zbraň.

7. Genesis 47, 7 a 48, 14 Pak uvedl Josef svého otce Jákoba a postavil jej před faraóna, a Jákob faraónovi požehnal... I vztáhl Izrael pravici a položil ji na hlavu Efrajima, který byl mladší, a levici na hlavu Manasesovu. Zkřížil ruce úmyslně, ačkoli prvorozený byl Manases.

Poslední dějství. Jákobův večer. Prošel ještě mnohým soužením – proplakal léta nad ztrátou Josefa, zažil hladomor, ale **Bůh tkal příběh** dál i tam, kde vládla tma. Na sklonku dnů stojí starý pastýř v před faraonem, před nejmocnějším vládcem světa a Jákob požehnal faraónovi a také žehná Josefovým synům. Už ne ze zbrklosti jako kdysi před Izákem, ale z hluboké, prorocké moudrosti. **Vidí očima víry. Třetí a poslední výhra.** Výhra víry, která prošla ohněm a dozrála skrze jizvy.

My dnes pohlédneme na Golgotu. Tam usedl k té nejtěžší šachovnici dějin Ježíš Kristus. Z pohledu světa to byl ten nejstrašnější mat v dějinách lidstva. Zlo přehrálo dobro na celé čáře. Všechny bílé figury padly. Přátelé utekli, zrada slavila triumf, nevinný visí přibitý na kříži a král končí za náhrobním kamenem. Naprostý debakl. Tma a nula bodů.

Jenže to, co svět prohlásil za definitivní konec hry, byl ve skutečnosti ten **nejodvážnější Boží tah**. Kristus vzal všechny zpackané lidské partie, všechny lži, podrazy i zbabělé tahy na svá záda. Nechal se dobrovolně srazit hříchem světa, aby třetího dne rozlomil pečeť hrobu a dokázal, že Boží milost je silnější než jakýkoli lidský krach. **Kříž je místo, kde se každá porážka proměňuje v nové stvoření.**

Stojíme před partií, která se zdá být v prohrané? Udělali jsme tah, který už nejde vrátit zpět? Zbyly nám na desce jen prázdná pole a strach? **Odvahu B+S. Mějme odvahu zůstat u stolu.** Chyby nejsou hrobem. V Božích rukou se stávají tesařským kamenem nové pokory. Mít odvahu odhodit berle vlastních lstí a nechat pyšné srdce padnout do prachu.

Za tím stolem totiž nikdo nesedí sám. Sedí tam s námi Kristus. Nehledí očima chladného soudce. Dívá se skrze probodnuté dlaně a říká: „Tvé chyby znám líp než ty sám. Hra však nekončí. Odlož pýchu, podej mi ruku... a pojďme spolu vyhrát ten boj nad zlem.“ Amen.

Modlitba

Bože, ty v Kristu hledáš ztracené, neodvracíš se od provinilých, snímáš starosti z ustaraných. Uzdravuješ nemocné, ukazuješ směr bloudícím, sytíš hladové. Prosíme za všechny bloudící a hledající smysl život. Dej jim nalézt ukotvení a novou naději v evangeliu o tvém Synu.

Píseň EZ 694 - Z milosti tak hojné, štědře ukázané

Večeře Páně

Vyznání vin

Pane, přicházíme na tvé pozvání, Bože, být s tebou, děkovat a prosit, slyšet tvé slovo, přijímat od tebe, co nám dáváš. A proto chceme nejprve odložit to, co vláčíme s sebou. Vyznáváme, že jsme mluvili a jednali bez pochopení pro druhé lidi a pro tebe. Vyznáváme, že jsme v mnohém zůstali dlužní. Vyznáváme před tebou i před druhými svůj chyby. Nechceme se sami ospravedlňovat, ale své bližní i tebe prosíme o odpuštění a sami chceme odpustit, abychom mohli společně oslavit Kristovo vzkříšení a chválit tě celým svým srdcem, duší, tělem i Duchem. *Jestli se chcete svobodně připojit k tomuto – vyznejte to společně hlasitým:*

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, smiluj se nad námi. Pane, smiluj se nad námi.

Slovo milosti (Mt 11, 28)

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

- A. *Ježíš Kristus řekl: Pojdte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.*
- B. Pozdrav pokoje: na znamení pokoje a odpuštění se navzájem mezi sebou pozdravte: „**Pokoj tobě.**“
- C. Apoštolské vyznání víry: Věřím v Boha Otce...

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1Kor 11, 23-26)

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Epikléze (modlitba)

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, tvá dobrota se projevuje ve všem kolem nás. Děkujeme ti za chléb a za všechno, co potřebujeme stejně jako chléb. Za vzduch, který dýcháme, za život kolem nás i v nás, za tvoji blízkost ve slovech a znameních. Děkujeme ti za víno a za všechno, co nás potěšuje jako víno. Za barvy a vůně, za krásu přírody i lidských vztahů, za dar lásky a za naději, že vše bude obnoveno ve tvém království.

Pozvání

Ke stolu Kristovu jsou zváni všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo (ne moje) pozvání do blízkosti jeho lásky a odpuštění, jeho pravdy a milosrdenství.

Píseň během vysluhování – EZ 380 – Kristus Pán když na smrt šel

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění (Kol 1, 19-20)

19 Plnost sama se rozhodla v něm přebývat,

*20 aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži. „**Jděte v pokoj**“*

Děkovná modlitba

Děkujeme Pane, že jsi naší posilou. Děkujeme, že utvrzuješ naši víru. Děkujeme za společenství, které jsi nám dal. Do tvých rukou poroučíme i všechny, kteří dnes tu s námi nemohli být. Amen

Píseň: EZ 755 – Není lepší na tom světě nežli Boha ctíti

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Z knihy modliteb

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Poslání (Mich 7, 7-8)

7 *Ale já budu vyhlížet k Hospodinu, čekat na Boha, který mě spasí. Můj Bůh mě vyslyší.*

8 *„Neraduj se nade mnou, má nepřítelkyně! Padla-li jsem, povstanu, sedím-li ve tmě, mým světlem je Hospodin.*

Požehnání (Nu 6,24-26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

Píseň EZ 416 - Tvé požehnání, dobrý Otče, nás cestou žití sprovázej